

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2541) การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิค. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (สาขาวิชา สื่อสารมวลชน) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จงจิต กล่อมสิงห์. (2546) การรักษามรดกภูมิปัญญาของชาวไทยเชื้อสายจีนในเมืองเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จรินทร์ เลิศจิระประเสริฐ. (2535) อาชีพของสตรีในละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (สาขาวิชา สื่อสารมวลชน) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑามาศ ดนเจริญสุข. (2549) การรับรู้ภาพลักษณ์สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในทัศนะของผู้รับชมในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ พน.ม. (สาขาวิชาสื่อสารมวลชน) ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชวน เพชรแก้ว. (2550) ชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. สุราษฎร์ธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ชื่นฤดี วิชระเดชะ. (2539) บทบาททางสังคมของตัวละครคนใช้ในละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (สาขาวิชาสื่อสารมวลชน) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตติรัตน์ มินชัยนันท์. (2552) ปัจจัยความสำเร็จของนักธุรกิจชาวไทยเชื้อสายจีน. วิทยานิพนธ์ กจ.ม. (สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ) ปทุมธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ธานีวัฒน์ บุญโต. (2542) ภาพสะท้อนวิถีชีวิตชาวจีนในวรรณกรรมของหยก บูรพา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาภาษาไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นงลักษณ์ จงรักวงศ์. (2542) อาหารที่ใช้ในประเพณีของชาวไทยเชื้อสายจีนในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม (สาขาวิชาไทยคดีศึกษา) สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ปนัดดา ธนสถิตย์. (2531) ละครโทรทัศน์ไทย. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปานชีวา นาคสิทธิ์. (2543) การศึกษาเปรียบเทียบระดับการพัฒนาความคิดอย่างมีวิจารณญาณในการรับสารผ่านทักษะการดูละครโทรทัศน์และการอ่านบทละครโทรทัศน์เรื่อง “สามก๊ก” ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยคริสเตียน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาการสอนภาษาไทย) นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ปิยะพิมพ์ สมิตติกล. (2541) การเชื่อมโยงเนื้อหา “นวนิยาย” ในสื่อสิ่งพิมพ์และในสื่อละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (สาขาวิชาสื่อสารมวลชน) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พลกุล อังกินันท์. (2514) บทบาทของชาวจีนในประเทศไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาประวัติศาสตร์ไทย) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.
- เพาวิภา ภมรสติชัย. (2528) ความสัมพันธ์ระหว่างละครโทรทัศน์กับสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล ชุมณี. (2548) ความพึงพอใจของเด็กที่มีต่อละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ ศป.ม. (สาขาวิชาสื่อสารมวลชน) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- รินถทัย สัจจพันธ์. (2538) วรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เลียว เสถียรสุด. (2510) ประวัติวัฒนธรรมจีน. กรุงเทพมหานคร : นานมี.
- วงศ์เดือน ภาณุวัฒนากุล. (2552) อัตลักษณ์ของคนไทยเชื้อสายจีนท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม) ปัตตานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วนิดา พรหมมาลี. (2551) การวิเคราะห์แนวคิดและทัศนธาตุของงานออกแบบตัวละครและฉากในภาพยนตร์แอนิเมชันเรื่อง “Rataouille”. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศป.ม. (สาขาวิชาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิชัย โรจนานนท์. (2535) การผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อศึกษาเรื่อง แม่ไม้มวยไทย. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศศ.ม. (สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิภา กงกะนันท์. (2522) วรรณคดีศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิมลวรรณ บุญจันทร์. (2549) พัฒนาการของละครโทรทัศน์ไทย. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาประวัติศาสตร์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศศิธร อภิสิริรัตน์. (2541) การขัดเกลาทางสังคมผ่านรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กประเภทรายการ ปกป้องบ้านเทิง. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (สาขาวิชาสื่อสารมวลชน) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศลักษณ์ แจ่มสุข. (2538) การนำเสนอภาพตัวละครเอกในละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (สาขาวิชาสื่อสารมวลชน) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริวรรณ ลอพันธุ์ไพบูรณ์. (2532) การศึกษาเปรียบเทียบบทบาททางจริยธรรมของตัวละครในละครและภาพยนตร์ ชุดโทรทัศน์ไทย จีน และญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (สาขาวิชาสื่อสารมวลชน) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาดา ตันตะสุรฤกษ์. (2532) โปยก๊วน : การส่งเงินกลับประเทศโดยชาวจีนโพ้นทะเลในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทิตี ชัดติยะ. (2544) การประเมินและการวิเคราะห์รายการโทรทัศน์ จำนวน 8 รายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ ทั่วราชอาณาจักร. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภารวรรณ รัตนดิลก. (2538) ประเพณีแต่งงานของชาวไทยเชื้อสายจีนในอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาไทยคดีศึกษา) สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- อภิญา ศรีรัตนสมบุญ. (2534) การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ชุด "คู่กรรม" ในการถ่ายทอดความเชื่อและค่านิยมในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (สาขาวิชาสื่อสารมวลชน) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรราวดี ไตลังคะ. (2543) ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุดม ชันไพบูรณ์. (2539) ความพึงพอใจในอาชีพของผู้เขียนบทละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

เอม อัจฉิรไพศาล. (2552) การพัฒนากระบวนการออกแบบลักษณะตัวละครการ์ตูนไทยสำหรับสื่อแอนิเมชัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาการสอนภาษาไทย) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ฐานข้อมูลออนไลน์

ดาวรณี สุนทรนนท์. (2552) บันทึกการสัมภาษณ์วิศวานถ. [ออนไลน์] แหล่งที่มา :

<http://www.scenario.co.th> (16 มกราคม 2554)

“เรื่องย่อมงกุฎดอกส้ม” (ม.ป.ป.) [ออนไลน์] แหล่งที่มา :

http://www.baanseries.com/thai/detail.asp?param_id=1593 (12 กรกฎาคม 2554)

“เรื่องย่อเสน่ห์นางจิว” (12 พฤศจิกายน 2551) [ออนไลน์] แหล่งที่มา :

<http://www.ryt9.com/s/iqry/468774> (12 กรกฎาคม 2554)

“เรื่องย่อหงส์เหนือมังกร” (ม.ป.ป.) [ออนไลน์] แหล่งที่มา :

<http://www.tangsaksit.com/archive/drama/janghao/dragon.htm> (22 มกราคม 2554)

สำนักเศรษฐกิจและสังคม. (2547) รายงานของกลุ่มสถิติประชากรและสังคม. [ออนไลน์]

แหล่งที่มา : http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Rec_Man/Achaneeya_M.pdf (20 ตุลาคม 2554)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2551) รายงานสถิติโทรทัศน์สำรวจสื่อมวลชน. [ออนไลน์] แหล่งที่มา :

http://satun.nso.go.th/nso/project/search/result_by_department.jsp (22 ตุลาคม 2554)

การสัมภาษณ์

ภารดร สักดา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, Tan Xiao (อนุสรฯ) เป็นผู้สัมภาษณ์ ที่สำนักพิมพ์สยามรัฐ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2553.

ภาคผนวก

1. เรื่อง หงส์เหนือมังกร

1.1 ตัวละครชาย

- 1) จางเหา
- 2) เต็งลื้อ
- 3) ตี๋ซู่
- 4) ตี๋ซา
- 5) ตี๋เล็ก
- 6) เวकिन
- 7) บิ๊กชาย
- 8) เสี่ยไต้
- 9) เสี่ยหลัก
- 10) ป้าเสริฐ
- 11) ปีติ
- 12) เสี่ยจ๊ับ
- 13) เก้า

1.2 ตัวละครหญิง

- 1) หลิว
- 2) หมมย
- 3) ซ้อซา
- 4) จุงไฉ่
- 5) สร้อย

2. เรื่อง เสน่ห์นางจิ้ง

2.1 ตัวละครชาย

- 1) ชยุดิ
- 2) คำเกิง
- 3) ธานี
- 4) บักธง
- 5) อาจารย์หลอ
- 6) พิพัฒน์
- 7) เจียง

2.2 ตัวละครหญิง

- 1) บงกช (บัว)
- 2) ยิ่งจันทร์
- 3) ส้ม
- 4) วลี
- 5) วิลัย
- 6) เหวียน
- 7) เพ็ญ
- 8) ขายมาลัย
- 9) ลำเพ็ญ
- 10) กนกวิภา

3. เรื่อง มงกฏดอกส้ม

3.1 ชื่อตัวละครชาย

- 1) เจ้าสัวเซงสื่อเกียง
- 2) ก๊องเกียรติ
- 3) หมอทรงชัย
- 4) เรืองยศ
- 5) เกียรติกร (เด็ก)

3.2 ชื่อตัวละครหญิง

- 1) เม่งฮวย ภรรยาคนที่ 1
- 2) เยนหลิง ภรรยาคนที่ 2
- 3) หม่มเกวี่ (โรส) ภรรยาคนที่ 3
- 4) แก้ว ภรรยาคนที่ 4
- 5) กิมลิ่ง
- 6) อาอิม

1. หงส์เหนือมังกร

หลิวบุตรของตี้ซู่เจ้าพ่อผู้ยิ่งใหญ่แห่งวงการนักเลงเมืองไทย เติบโตขึ้นมาท่ามกลางเหล่ามิชชันนารี และด้วยการสั่งสอนอบรมของตี้ซู่และเต็งลือที่ปรึกษาเจ้าพ่อ ทำให้หลิวแปลกแยกและแตกต่างจากเด็กสาวคนอื่น ๆ ทั้งที่ภายในจิตใจที่เจ็บแสบของเธอนั้นก็ปรารถนาเพียงชีวิตที่เรียบง่ายเหมือนปุถุชนทั่วไป ดังหงส์ที่เฝ้าอาณาฝั่งนกกนออกกรงทอง

ในงานฉลองตรุษสารทงานหนึ่ง หลิวอ่อนวอนพ่อจนได้รับอนุญาตให้ออกไปเที่ยวได้ตามลำพัง ในงานนั้นเธอได้พบกับจางเหวอเงินฮ้อผู้มีอดีตอันขมขื่น ภรรยาของเขาถูกเหล่าอันธพาลฆ่าตาย ด้วยความเป็นคนยึดมั่นในเรื่องบุญคุณ ความแค้นทำให้จางเหวอบุกไปสังหารเหล่าอันธพาลตายหมดสิ้น ส่วนตัวเขาก็ลอบหนีเข้ากรุงเทพฯมาทำงานเป็นคนครัวให้กับเหล่าตี้ซู่มาเพียงผู้เป็นน้องร่วมสาบานของตี้ซู่ จางเหวอและหลิวพูดคุยถูกชะตากันอย่างรวดเร็ว แต่เกิดเหตุการณ์ลอบทำร้ายหลิว ซึ่งจางเหวอได้ช่วยเหลือหลิวให้รอดพ้นการถูกปลิดชีวิต เหตุการณ์นี้ทำให้จางเหวอรู้ว่าหลิวเป็นลูกสาวเจ้าพ่อตี้ซู่ผู้ยิ่งใหญ่ ส่วนหลิวก็รู้สึกประทับใจในตัวจางเหวอ

ต่อมาตี้ซู่สืบจนรู้ว่าเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นกับลูกสาวตนนั้นเป็นการประกาศศักดิ์ของ ป้าเสริฐนักเลงใหญ่ ที่คิดจะทาบทามตี้ซู่ เจ้าพ่อ เขายังไม่ยอมได้ตอบ แต่ทำให้เขาและตี้ซู่ต้องทะเลาะกันอย่างรุนแรง เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวกขึ้นในกลุ่ม และส่งผลให้พี่น้องร่วมสาบานต้องแตกหัก ตี้ซู่ต้องการกำจัดตี้ซู่ แต่ก่อนที่จะลงมือสำเร็จ หลิวเข้ามาพบเหตุการณ์และเพื่อปกป้องชีวิตพ่อ หลิวจำเป็นต้องชิงสังหารตี้ซู่เสียก่อน การตายของผู้มีพระคุณสร้างความเคียดแค้นให้กับจางเหวอเป็นอย่างมาก เขาสาบานจะต้องกำจัดตี้ซู่เป็นการชำระแค้นให้ได้ และหลังจากรอกอโยโอกาสมานานในที่สุดจางเหวอก็สามารถบุกเข้าถึงตัวตี้ซู่และล้างแค้นได้สำเร็จ

จุดจบของเจ้าพ่อเมืองหลวงสร้างความตื่นตะลึงไปทั่ววงการ งานศพถูกจัดขึ้นอย่างยิ่งใหญ่ มีแขกในวงการนักเลงมาร่วมงานมากมาย ทุกคนต่างวิพากษ์วิจารณ์ถึงอนาคตของแก๊งค์ซึ่งขาดหัวหน้า รวมทั้งกังวลกับพฤติกรรมของป้าเสริฐซึ่งเป็นแก๊งค์คู่แข่ง หลังจากงานศพ เต็งลือตัดสินใจเปิดพินัยกรรมของตี้ซู่เพื่อหาหัวหน้าคนใหม่มาสะสางปัญหาทั้งหมด และแล้วสิ่งที่ไม่มีการคาดคิดก็เกิดขึ้น เมื่อพินัยกรรมของตี้ซู่ระบุให้หลิวเป็นผู้รับช่วงอำนาจ ส่วนตี้เล็กลูกชายคนเดียวของตี้ซู่ กลับไม่ได้อะไรเลย เต็งลือเฉลยความลับให้แก่หลิวว่าแท้จริงแล้วตี้เล็กเป็นลูกของคนร้ายที่บุกเข้ามาข่มขืนหมยภรรยาของตี้ซู่ในช่วงที่ตี้ซู่ติดคุกอยู่ อันเป็นเหตุให้ตี้ซู่เย็นชาจนหมยต้องแยกตัวไปถือศีลกินเจอยู่คนเดียว และทำให้ตี้เล็กไม่เคยได้รับความเอาใจใส่จากตี้ซู่แม้แต่หยด ซึ่งทำให้ตี้เล็กกลายเป็นคนมีปัญหา ใจร้อน บ้าระห่ำไม่เคยเกรงกลัวใคร ทว่าเต็งลือไม่ได้ประกาศเล่าเรื่องสำคัญ ก็คือ คนร้ายที่วานั้นก็คือเขานั่นเอง

การขึ้นรับตำแหน่งต่อจากตีซุงอย่างกะทันหัน สร้างความกังวลใจแก่หลิวเป็นอย่างมาก แต่ด้วยคำขอร้องแถมบังคับของเต็งลือที่ยกเอาความกตัญญูมาเป็นข้ออ้างทำให้หลิวยอมรับในวันก่อนรับตำแหน่งนั่นเอง หลิวตัดสินใจลาออกจากมหาวิทยาลัยและตัดหางเปียของตัวเองทิ้งไป ด้วยจิตใจแน่วแน่ที่จะก้าวขึ้นสู่ความเป็นหงส์เหนือมังกร ให้สมดังเจตนารมณ์ตีซุงผู้เป็นบิดา แต่หลิวไม่เชื่อว่าคนที่เธอแอบรักนี่จะเป็นคนฆ่าพ่อ รวมทั้งหลักฐานที่ตีซุงก็ไม่มี เธอจึงตัดนิ้วของเธอแทนเพื่อยุติปัญหา แต่นั่นกลับยิ่งทำให้เหล่าลูกน้องมองว่าเธอเป็นเพียงแค้นเด็กหญิงใจอ่อนคนหนึ่งเท่านั้น แม้แต่ตีเล็กน้องชายก็ไม่พอใจพฤติกรรมของเธอ จนเกิดทะเลาะกันขึ้น และตีเล็กพาพรรคพวกออกไปรุมซ้อมจางเหาจางขนาดเจ็บ

นับตั้งแต่นั้น จางเหาที่ต้องเสียนิ้ว เสียทั้งศักดิ์ศรี และเกือบต้องเสียชีวิต ทำให้เขาผูกใจอาฆาตหลิว และเก็บความแค้นเหล่านี้ไปหลบซ่อนตัวเพื่อรอวันล้างแค้น การที่หลิวไว้ชีวิตจางเหาทำให้คนในพรรคไม่ยำเกรงเธอ การปกครองจึงระส่ำระสาย ทำให้ป่าเสริฐยิ่งเหิมเกริมแผ่ขยายอำนาจกว้างขึ้นเรื่อย ๆ จนตีเล็กมีหน้าที่ดูแลบ่อนการพนันหมดความอดทนลงมือสังหารลูกชายของป่าเสริฐ จากเรื่องที่เกิดขึ้นทำให้หลิวต้องขอความช่วยเหลือจากเวคิน นักการเมืองผู้มีอิทธิพล ซึ่งเป็นเจ้านายเก่าของป่าเสริฐให้ช่วยเจรจายอมความ แต่เธอกลับต้องถูกเหยียดหยามศักดิ์ศรี เมื่อเวคินยื่นเงื่อนไขให้เธอพลีตัวแลกเปลี่ยน หลิวจำยอมรับปากเพื่อรักษาชีวิตน้องชาย หากแต่เธอก็ผูกใจเจ็บเวคินมานับแต่วันานั้น ซึ่งสร้างความอึดอัดให้แก่เต็งลือเป็นอันมาก เพราะเต็งลือกำลังวางแผนจะหักหลังหลิวและอาศัยเวคินเป็นบันไดก้าวขึ้นเป็นใหญ่เสียเอง

ทางด้านจางเหา เมื่อเริ่มทุเลาจากอาการบาดเจ็บก็เริ่มหัดใช้ปืนมือซ้าย และส่งเก้าลูกน้องคนสนิทเขาไปเป็นสายลับในบ้านของหลิว เพื่อเตรียมล้างแค้น แต่เฝ้ากลับมารายงานว่า ที่หลิวต้องตัดนิ้วของจางเหาก็เพื่อรักษาชีวิตของเขา ฝ่ายเวคินหลังจากเจรจากับป่าเสริฐสำเร็จก็ทวงสัญญากับหลิว ทำให้หลิวตัดสินใจสั่งให้เต็งลือส่งคนไปสังหารเวคิน หลังจากใคร่ครวญแล้ว เต็งลือเห็นว่าการมีหลิวเป็นหุ่นเชิดนั้นเป็นประโยชน์ต่อตนมากกว่า เต็งลือจึงจัดการสังหารเวคินเสีย

การสังหารเวคินเป็นบทเรียนแรกที่ทำให้หลิวรู้จักใช้อำนาจ และทำให้คนในพรรคยอมศิโรราบต่อเธอ มันกลายเป็นจุดที่เปลี่ยนใจเธอมีความเชื่อมั่น กลายเป็นหงส์ที่ทะยานสูงไม่แพ้มังกรอย่างผู้เป็นพ่อ จนแม้แต่เต็งลือก็คาดไม่ถึง หลิวแสดงอำนาจของเจ้าแม่อีกครั้งด้วยการสั่งเก็บศัตรูอย่างป่าเสริฐ ชื่อเสียงของเธอเริ่มโด่งดังในวงการ เป็นเหตุให้จางเหาต้องเร่งรัดแผนการล้างแค้นของตน เขาตัดสินใจจะปลิดชีวิตเธอด้วยมือของเธอเอง และในงานเลี้ยงแห่งหนึ่ง จางเหาก็ได้โอกาสที่จะลงมือ แต่ในเสี้ยววินาทีนั้นกลับมีมือสังหารอีกผู้หนึ่งซึ่งลงมือก่อนหน้าเขา และสภาพของหลิวที่ตื่นตระหนกท่ามกลางกระสุน ทำให้จางเหาระลึกถึงวันแรกที่เขาพบเธอและช่วยชีวิตเธอ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นทำให้เขาลังเล และในที่สุดสมุนของหลิวก็ช่วยเธอออกไปได้สำเร็จ

ไม่นานต่อมา หลิวได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมกลุ่มมังกร 14 เค ซึ่งเป็นองค์กรอาชญากรรมใหญ่ที่สุดในทวีปเอเชีย การได้รับเชิญนี้มีทางเป็นไปได้สองทางก็คือ องค์กรต้องการรับเธอเข้าไปเสริมแทนเวคินที่ตายไป หรือองค์กรต้องการกำจัดเธอในฐานะที่ฆ่าเวคิน เต็งลือแนะนำให้หลิวไปฝากฝังตัวกับทาเคชิ วาตานาเบะ ยาภูเขาชาวญี่ปุ่นผู้เป็นสหายสนิทของตี้ซุง เพื่ออาศัยบารมีของเขาคุ่มครอง ทางด้านจางเหาก็หาโอกาสสังหารหลิวได้อีกครั้ง แต่ด้วยความลังเลใจ ทำให้เขาถูกสมุนของหลิวจับได้ แต่หลิวก็ละเว้นชีวิตเขาเป็นครั้งที่สอง เป็นผลให้จางเหาแนใจในความรู้สึกรักของหลิวที่มีต่อตน

ความขัดแย้งระหว่างความแค้นกับความรักรนี้ทำให้จางเหาดัดสินใจถอนตัวออกจากวงการไปใช้ชีวิตที่ต่างจังหวัด ใกล้ถึงวันประชุม หลิวขอเข้าพบทาเคชิตามลำพังเพื่อขอความช่วยเหลือ แต่แล้วสิ่งที่เธอได้รู้ก็คือ ทาเคชิเป็นผู้บงการกลุ่มมือปืนที่เข้ามาสังหารเธอในงานเลี้ยงนั่นเองและการนัดพบในวันนี้ก็คือการล่อให้หลิวก้าวเข้าสู่กับดัก แม้ว่าจะอยู่วงล้อมของศัตรู แต่หลิวใช้ปฏิภาณไหวพริบยืดเวลาของชีวิตเธอออกไป และเมื่อสบโอกาสเธอก็จัดการสังหารทาเคชิและหนีออกมาสำเร็จ

เมื่อถึงวันประชุมกลุ่มมังกร 14 เค หลิวได้รับการรับรองจากองค์กรให้เป็นสมาชิก ซึ่งเท่ากับว่าได้บรรลุสู่ความเป็นหงส์เหนือมังกรอย่างเต็มภาคภูมิ แต่ช่วงเวลาแห่งความภูมิใจจบสิ้นไปอย่างรวดเร็ว เมื่อตี้เล็กน้องชายถูกศัตรูเก่าสังหารจบชีวิต เป็นเหตุให้เหมยผู้เป็นแม่ล้มเจ็บหนัก ก่อนตาย เหมยสารภาพความจริงว่าเต็งลือคือพ่อของตี้เล็ก และที่เต็งลือปล่อยให้เธอขึ้นครองอำนาจก็เพื่อหลอกให้เป็นหุ่นเชิดหาผลประโยชน์ใส่ตัว และขณะนี้เต็งลือก็เริ่มจะระแวงและหาทางกำจัดเธอแล้ว ความจริงทั้งหมดทำให้หลิวเจ็บปวดจนไม่อยากจะเกี่ยวกับวงการนี้ต่อไป เธอตัดสินใจหนีไปใช้ชีวิตอยู่กับจางเหาที่ต่างจังหวัดด้วยความหวังที่จะมีชีวิตที่สงบสุขอย่างคนทั่วไป แต่สิ่งที่เธอรู้ในเวลาต่อมากลับสร้างความปวดร้าวให้เธอมากขึ้นกว่าเดิม เมื่อเธอค้นพบว่า แท้จริงแล้วจางเหาคือฆาตกรผู้เป็นคนฆ่าพ่อของเธอนั่นเอง และแล้วก็ถึงเวลาที่เธอจะตัดสินใจครั้งสำคัญที่สุดในชีวิต ระหว่างความรักกับความแค้น เธอจะเลือกอะไร หงส์อย่างเธอจะยังสามารถยืนอยู่เหนือมังกรได้หรือไม่

(“เรื่องย่อหงส์เหนือมังกร” ม.ป.ป. : ออนไลน์)

2. เสน่ห์นางจิว

งานประจำปีของศาลเจ้าพ่อเสือปีนี้คึกคักมาก มีการจัดแสดงงิ้วถึงเจ็ดคืนติดต่อกัน ผู้คนต่างมาจับจองที่นั่งรอชมการแสดงงิ้วของคณะเหลียนฮัว คณะงิ้วเก่าแก่ที่มีเจียงเป็นหัวหน้าคณะ แต่ก่อนการแสดงจะเริ่มในอีกไม่กี่นาทีข้างหน้า หลังเวทีกลับวุ่นวาย เมื่อนางเอกงิ้วหนีตามผู้ชายไป อาจารย์หลอจึงตัดสินใจขอให้บงกชหรือบัวขึ้นแสดงแทน ในบทของ “โม่งเจียงหนุย” นางผู้ยึดมั่นในความรัก ร้องไห้จนกำแพงเมืองจีนพัง เจียงไม่เคยรู้มาก่อนว่าลูกสาวเล่นงิ้วได้ แต่เมื่อไม่มีทางเลือกก็ต้องยอมให้บัวขึ้นแสดง บัวขึ้นเวทีครั้งแรกด้วยความประหม่าและตื่นเต้น ยิ่งได้ยินเสียงหัวเราะจากชยุติชายหนุ่มนักเรียนนอกที่ยังเฝ้ามองมาดูงิ้ว ก็ยิ่งทำให้บัวแสดงผิดพลาดมากขึ้น แต่ในที่สุดบัวก็สามารถเอาตัวรอดแสดงงิ้วได้สำเร็จไปด้วยดี ผู้คนชอบใจในการแสดงของนางเอกหน้าใหม่

บัวเป็นลูกบุญธรรมของเจียงเมื่อสิบปีที่แล้ว บัวกับเก็งได้ช่วยกันพาเจียงหนีมาจากการถูกโจรจับเรียกค่าไถ่ ขณะที่เจียงพาคณะมาเล่นที่โคราช แต่กลุ่มโจรกลับไปทำร้ายพ่อกับแม่และย่าของทั้งบัวและเก็งจนตาย เจียงซาบซึ้งในความมีน้ำใจของเด็ก ๆ จึงตัดสินใจรับเด็กทั้งสองคนเป็นลูกบุญธรรมและพามาอยู่ที่กรุงเทพฯ ๗ เปลี่ยนชื่อให้ใหม่ว่า บงกช และ คำเก็ง

เจียงมีฐานะไม่ร่ำรวยนัก คณะงิ้วเหลียนฮัวเป็นเพียงคณะงิ้วเล็ก ๆ และปัจจุบันความนิยมในการดูงิ้วลดลง ทำให้คณะงิ้วของเจียงไม่ได้มีงานแสดงมากนัก บัวแอบฝึกงิ้วกับอาจารย์หลออยู่เสมอ โดยที่เจียงไม่รู้ เพราะเจียงอยากให้บัวตั้งใจเรียนมากกว่า บัวไม่ทำให้เจียงผิดหวัง ตั้งใจเรียนจนสามารถสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเก่าแก่มีชื่อเสียงได้ ในขณะที่เก็งไม่ยอมเรียนต่อ แต่ขอแสดงงิ้วเป็นตัวประกอบเล็ก ๆ แทน เพื่อไม่ให้เจียงต้องรับภาระค่าใช้จ่ายมากนัก และออกไปรับจ้างทำงานต่าง ๆ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเรียนของบัวเพิ่มเติม การเสียดสละของเก็งครั้งนี้ ทำให้บัวซาบซึ้งในน้ำใจของเก็งเป็นอย่างยิ่ง

ส่วนชยุตินั้นถูกวลีแม่เรียกตัวกลับมาจากอเมริกาทันทีที่เรียนจบ เพื่อให้หมั้นหมายกับยี่งจันทร์ เพราะต้องการเอาใจมารดาคือยายมาลัย ชยุติจึงใช้กนกวิภา ญาติผู้น้องเป็นเกราะหาเรื่องพาออกไปข้างนอกเพื่อหลบหน้าแม่ ชยุติได้พบกับบัวอีกครั้งที่มหาวิทยาลัยระหว่างแวะมารับกนกวิภา ชยุติจำบัวไม่ได้และถูกใจบัวตั้งแต่แรกเห็น ในขณะที่บัวจำชยุติได้แม้ว่าเป็นผู้ชายที่เกือบทำให้ การแสดงงิ้วครั้งแรกของเธอล้มเหลว บัวจึงเขม่นชยุติมาก กนกวิภาหมั้นไส้บัวที่สวยและเก่งกว่า จนได้เป็นดาวของคณะ เมื่อชยุติแวะมารับที่คณะ กนกวิภาจึงแกล้งหักพวงมาลัยรถของชยุติชนบัวจนล้ม ทำให้บัวยิ่งไม่ชอบหน้าชยุติมากขึ้น บัวกัดฟันเดินขากะเผลกไปให้ทันการแสดง และไม่ยอมบอกพ่อเรื่องที่ขาเจ็บ ชยุติขับรถผ่านศาลเจ้าพ่อเสือ เห็นบัวเดินเข้าไปใน

โรงจิว จึงตามเข้าไปแต่ไม่เจอ ค็นนั้นชยุดิกลับยื่นคิ้วอย่างเพิดเพิดกับการแสดงของนางเอกจิว ที่คู้หน้าตาคล้ายคลึงคล้าบาว และรู้เพียงว่านางเอกเป็นคนอีสาน ไม่ใช่คนจีน

วลิ และวลิย แม่และน้ำของชยุดิต่างชอบแข่งกันเอาใจยายมาลัย เพื่อหวังจะได้ครอบครอง บริษัท วลิยกล้ามากกว่ามาลัยจะยกมรดกและบริษัทให้ชยุดิหลานชายคนเดียวของตระกูล แต่ก็ยังไม่กล้าทำอะไรมากนักจึงต้องแสร้งทำเป็นดีเมื่ออยู่ต่อหน้า ยายมาลัยได้รับการดูแลจากลูกสาวสองคนด้วยข้าวของแพง ๆ เครื่องใช้ทันสมัย ๆ แต่สิ่งที่มาลัยต้องการคือบรรยากาศความอบอุ่นธรรมดาเหมือนครั้งเมื่อที่เคยสร้างตัว ชยุดิแอบพายายมาลัยออกมาดูจิวที่ศาลเจ้าของคณะเหลียนฮัว มาลัยชอบมาก ถึงกับสั่งให้ชยุดิพามาดูทั้ง 7 คีน และยังชมนางเอกจิวไม่ขาดปาก ยิ่งจันทร์ทำงานเป็นเลขานุการของธานี เจ้าของรีสอร์ททวังเอ ที่เชียงราย ยิ่งจันทร์กับธานีต่างก็แอบชอบกันแต่ไม่กล้าแสดงออกทั้งคู่ ทำให้ยิ่งจันทร์รู้สึกไม่ดี เมื่อรู้ว่าพ่อกับแม่ของตนต้องการให้แต่งงานกับชยุดิเพื่อผลประโยชน์ทางการค้า

นางเหวียนแม่ของธานีแะมาเยี่ยมเจียงที่บ้าน ในฐานะคนเคยรู้จักกัน เมื่อเห็นบาวจึงคิดทาบตามให้ธานี เหวียนออกอุบายให้ธานีได้พบกับบาว โดยชวนธานีไปดูจิวที่บาวแสดง ธานีไม่ชอบจิว แต่จิตใจแม่ไม่ได้จึงจำเป็นต้องไป ทำให้พบกับชยุดิเพื่อนเก่าสมัยเรียนต่างประเทศ ชยุดิจึงรู้ว่ายิ่งจันทร์ทำงานกับธานี ธานีพบบาวในสภาพของนางจิวที่แต่งหน้าหนาตะะ ทำให้รู้สึกไม่ชอบบาว

ในงานวันเกิดครบรอบเจ็ดสิบปีของยายมาลัย วลิกับวลิยแข่งกันจัดงานใหญ่โตเชิญแขกหรือมากมาย จ้างคารานักร้องที่มีชื่อเสียงโด่งดังมาในงาน แต่มาลัยต้องการเอาคณะจิวเหลียนฮัวมาแสดง วลิกับวลิยไม่ชอบแต่ก็ขัดมาลัยไม่ได้ ทำให้ชยุดิได้พบบาวอีกครั้ง และรู้ว่าบาวกับนางเอกจิวเป็นคนเดียวกัน ชยุดิเอาดอกไม้ไปให้บาวถึงหน้าเวที บาวรับมาอย่างอดรู้สึกหวั่นไหวไม่ได้ เก็งมองคู้อย่างไม่พอใจ ก่อนการแสดงเพียงไม่กี่วัน พระเอกจิวของคณะลาออกไปอย่างกะทันหัน เพราะไม่ต้องการทนกับความลำบากอีกต่อไป เจียงจึงต้องตัดสินใจแสดงเอง แต่สุขภาพที่ไม่อำนวย ทำให้เจียงเป็นลมคาเวที อาจารย์หลอจึงให้เก็งมารับบทพระเอกแทน เก็งดีใจมากที่ได้เป็นพระเอกคู่กับบาว

ยายมาลัยติดตามคู้คณะเหลียนฮัวมาตลอด ทำให้ชยุดิได้เข้ามารู้จักกับจิวคณะนี้มากขึ้นและได้พบบาวมากขึ้น รวมทั้งรับรู้ปัญหาต่าง ๆ ในคณะ โดยเฉพาะสุขภาพของเจียงที่ทรุดลงทุกที ในขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างบาวกับชยุดิก็ดีขึ้นเรื่อย ๆ ท่ามกลางความไม่พอใจของเก็ง

คณะจิวเหลียนฮัวประสบปัญหาทางการเงินอย่างหนัก เพราะความนิยมการคู้จิวของคนลดลง ทำให้ไม่มีงานแสดง ยายมาลัยไม่ต้องการให้ศิลปะเก่าแก่แขนงนี้สูญหายไปเข้ามาช่วยเหลือแต่เจียงก็ไม่ยอมรับ วลิยและวลิ โกรธมากคิดว่ามาลัยโดนเจียงหลอกเอาเงิน สั่งห้ามไม่ให้มาลัยยุ่งกับคณะจิวอีก กนกวิภาสนับสนุนว่าที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะชยุดิมาติดพันบาวที่เป็นนางเอกจิวของคณะ

วลีเข้ามาพบเจียงถึงบ้านและบอกว่าบ๊วต้องการหลอกเอาเงินจากชยุดี ทั้ง ๆ ที่ชยุดีมีคู่หมั้นอยู่แล้ว ทำให้เจียงเสียใจจนล้มป่วยเข้าโรงพยาบาล บ๊วเสียใจมากที่เป็นต้นเหตุให้พ่อไม่สบาย และคิดว่าชยุดีมาหลอกตัวเอง จึงตัดความสัมพันธ์กับชยุดี ชยุดีพยายามตามง้อทำความเข้าใจแต่บ๊วไม่ยอม เจียงตัดสินใจให้บ๊วรับหมั้นธานีเพื่อหนีปัญหาทั้งหมด บ๊วยอมโดยไม่มีข้อโต้แย้งใด ๆ เมื่อเป็นความต้องการของพ่อถึงแม้เธอจะไม่ได้รักธานีเลยก็ตาม

วลีบังคับให้ชยุดีรีบแต่งงานกับย้งจันท์ ชยุดีไม่ยอม ทางย้งจันท์เองก็ไม่กล้าขัดใจพ่อกับแม่เหมือนชยุดี ทั้ง ๆ ที่ตัวเองรักธานี ย้งจันท์กับธานีแอบได้เสียกันจนย้งจันท์ท้อง พ่อและแม่ของย้งจันท์จึงเร่งรัดวันแต่งงานให้เร็วขึ้น ในวันแต่งงาน ชยุดีตัดสินใจหนีการแต่งงาน และหลอกพาบ๊วหนีไปด้วย

ทั้งสองคนหนีไปอยู่ต่างจังหวัด หวังว่าจะได้ใช้ชีวิตด้วยกันอย่างมีความสุข แต่กลับโชคร้าย เมื่อเงินที่ขยาดแม่แอบให้ชยุดีมาตั้งตัวกลับหมดสิ้นไปในกองเพลิง ทั้งชยุดีและบ๊วจึงต้องช่วยกันดิ้นรนทำงานหาเงินเลี้ยงตัว ถึงแม้ความเป็นอยู่จะลำบาก แต่ทั้งคู่ก็ไม่ย่อท้อ เพราะความรักที่มีให้แก่กัน วลีออกตามหาชยุดีจนพบและจ้างคนให้ไปะยาสลบพาชยุดีกลับไป และบอกให้บ๊วรู้ว่าย้งจันท์ท้อง ชยุดีจะต้องกลับไปปรับผิชอบ ขอให้บ๊วเห็นแก่เด็กในท้องปล่อยชยุดีไป บ๊วเสียใจมากชมซานกลับมาที่คณะจิว ขอโทษเจียงและตั้งใจจะฟื้นฟูคณะจิวขึ้นมาใหม่ คณะจิวเหลือนั้ฮัวได้รับการติดต่อให้ไปแสดงที่ศูนย์วัฒนธรรม เจียงกับอาจารย์หลอดีใจมาก ช่วยกันปรับบทและเพิ่มเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้ดูสนุกขึ้น การแสดงประสบความสำเร็จ ได้รับคำชมทั้งจากสื่อมวลชนและมีคนดูอย่างท่วมท้น

วลีพยายามบังคับให้ชยุดีแต่งงานกับย้งจันท์ แต่ชยุดีไม่ยอมบอกว่าตัวเองได้ไหวฟ้าดินกับบ๊วแล้ว จะไม่แต่งงานซ้อนอีก ในที่สุดย้งจันท์ก็ยอมรับว่าลูกในท้องไม่ใช่ลูกของชยุดีและตัดสินใจผูกคอตายหนีความอายแต่ยังโชคดีที่ช่วยเอาไว้ทัน ธานีจึงตัดสินใจรวบรวมความกล้าบอกแม่เรื่องของย้งจันท์ก่อนที่ทุกอย่างจะสายเกินไป แทนที่นางเหวียนจะโกรธกลับดีใจมากที่ได้ลูกสะใภ้และหลานชายที่กำลังจะเกิดในไม่กี่เดือนข้างหน้า ธานีกับย้งจันท์ช่วยกันวางแผนให้บ๊วพาเจียงไปพักฟื้นที่รีสอร์ทของธานีที่เชียงราย ทำให้บ๊วกับชยุดีได้ปรับความเข้าใจกันได้ในที่สุด

ในระหว่างที่วลีกำลังวุ่นวายอยู่กับเรื่องของบ๊วกับชยุดี วัลย์วางแผนปลอมเอกสารถือสิทธิ์เข้าบริหารงานทั้งหมดของบริษัท รวมทั้งตัดความช่วยเหลือกับบริษัทเก่า ๆ ที่หมดผลประโยชน์ และยังไล่วลีและชยุดีออกจากบริษัทด้วย วลีโกรธมากต่อว่าวัลย์ที่เห็นแก่เงินจนลืมความเป็นพี่น้อง วัลย์ปลั่งมือผลักวลีตกบันไดเป็นอัมพฤกษ์เดินไม่ได้ และยังขังมาลัยเอาไว้ด้วย

ชยุดีกับบ๊วมาพาตัววลีกลับไปดูแลที่โรงจิว และช่วยมาลัยออกมาจากบ้านจนได้ อาการของวลีค่อย ๆ ดีขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยการดูแลเอาใจใส่อย่างดีจากบ๊ว ในที่สุดวลีก็โดนหุ่นส่วนคนใหม่

หักหลังหลอกให้ทำธุรกิจแชร์ลูกโซ่ จนถูกประชาชนฟ้องร้องเอาเรื่อง ทิ้งให้วิไลซ์รับผิดชอบนี้
 ก่อนใหญ่เพียงคนเดียว วิไลซ์หนีไปซ่อนตัวและพยายามติดต่อกนักวิภาให้เอาเงินไปให้ แต่กนักวิภา
 บอกพวกวาลีให้รู้ ทั้งหมดจึงไปหาวิไลซ์ มาลัยตัดสินใจถอดกำไลทองสมบัติชิ้นสุดท้ายที่ใส่ติดตัวมา
 ตลอดออกมาให้วิไลซ์ ณ วินาทีนั้นเอง วิไลซ์เพิ่งจะตระหนักได้ถึงความรักของแม่ รู้สึกสำนึกผิด
 วาลีเองยอมรับผิดแทนวิไลซ์ วิไลซ์กราบขอโทษแม่และพี่ ขอชดใช้กรรมที่ทำมาทั้งหมดในคุก
 วาลียอมรับบ่าวเป็นลูกสะใภ้ เพราะเห็นในความกตัญญูที่บ่าวมีมาตลอด เก่งแต่งงานกับกนักวิภา
 บวักกับชยูติช่วยกันพัฒนาคณะจี๊วเหลียนฮัวให้เป็นที่นิยมยิ่งๆ ขึ้น และสนับสนุนให้ลูกหลานชาวจีน
 มาฝึกจี๊ว มาลัยกับวาลีกลับกลายเป็นผู้อุปถัมภ์คณะจี๊วเพื่อให้ศิลาปะเก่าแก่คงอยู่ต่อไป และเป็น
 การแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ

(“เสน่หานางจี๊ว” ม.ป.ป. 2551 : ออนไลน์)

3. มงกุฎดอกส้ม

คำแก้ว สาวน้อยเมืองเหนือ วัยประมาณ 15 ปี บอบบางแลดูน่าสงสาร เธอมีความฝันสวยงามแจ่มใสเหมือนเด็กสาวทั่วไปในรั้วคอนเวนต์ นั่นคือการสวมชุดวิวาห์ที่ดูบริสุทธิ์ราวกับเจ้าหญิงน้อย ๆ ในเทพนิยาย และดอกส้มคือดอกไม้ที่เธอปรารถนาจะได้นำมาลัยร้อยเป็นมงกุฎและสวมใส่ในวันแต่งงาน อนิจจาแต่ความจริงและความฝันต้องล่มสลายลง เมื่อเธอต้องถูกส่งมาเป็นภรรยาของเจ้าสัวชราแห่งย่านภาษีเจริญ ภายหลังจากเสียชีวิตของบิดาเนื่องจากหนี้สินของบิดาและมารดาเลี้ยงของเธอไม่ปรารถนาจะเลี้ยงดูเธออีกต่อไป

เจ้าสัวชราเสียใจยิ่งนัก ที่สามีของคำแก้ว เขามีอายุประมาณ 60 ปีแล้ว แม้ว่าวัยจะล่วงเลยมาขนาดนี้ แต่ก็ต้องการมีภรรยาเล็ก ๆ เพื่อเสริมบารมีของตน

คำแก้วเดินทางมาถึงยังคฤหาสน์ใหญ่สีแดงแก่คร่ำคร่าแห่งคลองภาษีเจริญ โดยที่คนที่อาศัยอยู่ในคฤหาสน์หลังนี้ไม่ล่วงรู้เลยว่า บัดนี้คุณนายที่สี่หรือภรรยาคนใหม่ของท่านเจ้าสัวได้เดินทางมาถึงแล้ว เมื่อมาถึงคำแก้ว ได้ก้มลงเด็กสาวชาวจีนทำทางแก้มแก้มและซุกซนไม่เกรงกลัวใครมาเป็นต้นห้องคอยรับใช้เธอ การพบกันครั้งแรกก็รู้สึกว่าคุณนายคนใหม่นั้นแลดูสวยงามและเยือกเย็นก็จริง แต่เป็นเพียงภาพลวงตาภายนอกเท่านั้น แท้จริงแล้วเธอซ่อนความอำมหิตและร้ายกาจอยู่ภายใต้ท่าทีที่เรียบเฉยนี้ ก็รู้สึกเกลียดคุณนายคนใหม่ เพราะเธอมีความฝันและความทะเยอทะยานที่จะเป็นคุณนายที่สี่แห่งอาณาจักรตระกูลชงแห่งนี้ ความมีโอหังโอห่าของท่านเจ้าสัวที่ผ่านมาก็ทำให้กิมลิ่งขำขันและใฝ่ฝันจะเป็นคุณนายใช้ชีวิตอย่างร่ำรวยสุขสบาย เธอเกลียดคุณนายคนใหม่ที่มาแย่งตำแหน่งของเธอ ส่วนคำแก้วเองก็รู้สึกเกลียดชังเด็กสาวที่ชอบต่อล้อต่อเถียง ชอบซุบซิบนินทา และยังมีท่าทีกระด้างกระเดื่องต่อเธอ

ท่านเจ้าสัวพาเธอไปแนะนำตัวต่อภรรยาทั้งสามคน เม่งฮวย ภรรยาชาวจีนคนแรกของท่านเจ้าสัวที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา แม้ว่าเธอกลายเป็นเพียงหญิงที่ไร้เสน่ห์ในสายตาของสามี แต่ทุกสิ่งทุกอย่างในบ้านท่านเจ้าสัวก็ให้เกียรติเธอเป็นผู้ดูแลบริหารและจัดการเรื่องผลประโยชน์รายรับรายจ่ายและคอยควบคุมดูแลบริวารทุกคน อำนาจสิทธิ์ขาดทุกอย่างจึงเป็นของเม่งฮวย เม่งฮวยต้อนรับคำแก้วตามหน้าที่ทั้ง ๆ ที่ในใจลึก ๆ แล้ว เธอไม่เห็นด้วยเลยที่ท่านเจ้าสัวมีภรรยาเพิ่มและอายุน้อยถึงเพียงนี้

เย็นหลัง คือภรรยาคนที่สองของท่านเจ้าสัว พบเธอเมื่อเดินทางไปติดต่อกิจการค้าที่สิงคโปร์ ในฐานะหลานสาวท่านทูต ไม่มีใครรู้ความจริงว่าเธอไม่ได้เป็นหลานสาวท่านทูตโดยสายเลือด แต่เป็นเพียงญาติห่าง ๆ ของแม่บ้านที่ทำงานให้แก่ท่านทูตเท่านั้น ความน่ารักสวยงามและความฉลาดเฉลียวและทะเยอทะยาน ทำให้เย็นหลังสามารถจดจำและเลียนแบบมารยาทสมบัติผู้ดี

และเธอก็สามารถเลื่อนฐานะกลายเป็นหลานสาวท่านทูตได้อย่างแนบเนียน และด้วยความทะเยอทะยานนี้เอง ทำให้เธอกลายเป็นภรรยาคนที่สองของเจ้าสัวเซงสื่อเกียงภายในระยะเวลาที่ไม่นานนัก เชนหลิงแสดงท่าทีต้อนรับคำแก้วอย่างอบอุ่น โดยที่หางตาซ่อนแสดง ความอิจฉาริษยาและความคร่ำไวัภายใต้ท่าทีที่เรียบร้อยอ่อนหวานน่ารักตามแบบฉบับของเธอ

เหม่แก้ว หรือ โรส คุณนายคนที่สาม เป็นนางเอกคณะอุปรากรจีน เธอสวยที่สุดในบรรดา ภรรยาทั้งหมด ยามว่างเธอมักชอบร้องเพลงและรำร่ายอยู่เสมอ ๆ คั้งนกตัวน้อย ๆ มารยาหญิง หลายร้อยเล่มเกรียนที่สรรหามาใช้ ทำให้โรสเป็นที่โปรดปรานของท่านเจ้าสัวยิ่งนัก ซึ่งสร้างความ อิจฉาให้แก่บรรดาภรรยาคนอื่น ๆ อย่างยิ่ง

คืนแรกของการเข้าหอ คำแก้วไม่ได้มีความรู้สึกเป็นสุขสมหวังใด ๆ เลย เมื่อสามีของเธอ คือนกกระยางแก่คนหนึ่งในความรู้สึกเท่านั้น กลางคืนในคืนวันนั้นเองท่านเจ้าสัวก็จำต้องรีบจาก ภรรยาคนล่าสุดของท่าน ไปเนื่องด้วยโรสไม่สบาย และท่านเจ้าสัวก็ไม่ได้กลับมาที่ห้องคำแก้วอีก เลยตลอดคำคืนนั้น คำแก้วรู้สึกสบายใจอย่างประหลาดเมื่อต้องอยู่คนเดียว เธอนึกถึงบ้านที่ เชียงดาว ไร่ส้ม และบิดาของเธอ ซึ่งล้วนแต่เป็นอดีตและความทรงจำที่มีค่า มีความสุข และไม่มีวัน หวนกลับมาได้อีกเลย

ชีวิตในแต่ละวันของคำแก้วดำเนินไปอย่างซ้ำ ๆ และน่าเบื่อหน่าย เธอเริ่มเห็นความจริง ที่ภายใต้ความร่ำรวยและอาณาจักรที่ใหญ่โตของตระกูลเซงแห่งนี้ เต็มไปด้วยความลึกลับและ มีดดำ ปริศนาบ่อน้ำหลังบ้านที่ดูรกร้างและเย็นเยียบ โคร ๆ ต่างเรียกขานว่ามันคือบ่อนรก หญิงสาวก็คนที่ต้องตายอย่างน้อยในบ่อร้างนั้น

โรสหรือคุณนายที่สาม เริ่มแหวะเวียนมาเป็นเพื่อนคุยของคำแก้ว โรสคุยได้ทุกเรื่องตั้งแต่ เรื่องบนเตียงไปจนถึงชีวิตความเป็นอยู่ต่าง ๆ ในบ้านที่ต้องแข่งขันกับภรรยาต่าง ๆ ของท่านเจ้าสัว คู่อาฆาตที่สำคัญของโรสหาใช่ใครอื่นคือ เชนหลิงนั่นเอง เธอแข่งมีลูกกับโรส และแล้วโรสก็เป็น ฝ่ายชนะเมื่อเธอมีลูกชายและคลอดออกมาก่อนลูกสาวเชนหลิง

เชนหลิงพยายามสร้างความสนิทสนมกับคำแก้ว บ่ายจัดวันหนึ่งเชนหลิงต้องการให้คำแก้ว ตัดผมให้แก่เธอ แม้ว่าคำแก้วจะปฏิเสธว่าเธอไม่ถนัดในเรื่องนี้เลย และแล้วก็เกิดเหตุขึ้นเมื่อ กรรไกรคมกริบได้ตัดใบหูของเชนหลิงเข้าโดยบังเอิญ เสียงร้องโอดโอยปนกับเสียงด่าทอด้งขึ้น ก้องอาณาจักรตระกูลเซง คำแก้วตกใจกลัว เธอหลบเข้าไปในห้อง เหตุการณ์นี้กลับสร้างความ สะใจและสาสมใจให้แก่โรสและเม่งฮวยยิ่งนัก ที่มีใครสักคนสามารถจัดการนังคุณนายที่สอง จอมยี่ผยองได้

วันที่เก้าเดือนเก้า เป็นวันคารวะญาติอาวุโสตามธรรมเนียมจีนโบราณ คำแก้วได้มีโอกาส พบกับคุณชายใหญ่ หรือคุณก้องเกียรติ เจนพานิชย์สกุล บุตรชายคนโตของเม่งฮวย เมื่อแรกที่ได้

พบหน้า ก้องเกียรติรู้สึกผูกพัน สงสาร และมีความอบอุ่นอย่างประหลาดที่เขามีต่อแม่เลี้ยงสาว คำแก้วเองก็รู้สึกไม่แตกต่างกันนัก คุณชายใหญ่มีบ้านส่วนตัวอยู่ที่สาทร ท่านเจ้าสัวมอบกิจการทั้งหมดให้เขาเป็นผู้ดูแลจัดการบริหารงานทั้งหมดแต่เพียงผู้เดียว คำแก้วได้มีโอกาสพูดคุยกับคุณชายใหญ่ ทั้งคู่รู้สึกดีต่อกัน ก้องเกียรติชอบเป่าขลุ่ยและเป็นเครื่องดนตรีชนิดเดียวที่เธอชอบเช่นกัน เขาสัญญาว่าจะหาครูมาสอนให้เธอ คำแก้วดีใจมาก อย่างน้อยชีวิตของเธอก็ไม่น่าเบื่อว่างเปล่าและเหงาหงอยจนเกินไปนัก

เรื่องยศ เพื่อนสนิทของก้องเกียรติ หนุ่มหน้าสวยราวกับอิสตรีคือครูสอนดนตรีของคำแก้ว เขาชอบมองพฤติกรรมระหว่างก้องเกียรติและคำแก้วบ่อยครั้งอย่างไม่สบายใจนัก ไม่มีใครรู้ว่าเขาจะมีความรักที่ผิดวิสัยธรรมชาติ เขามีจิตฝึกฝึเสนาหา ก้องเกียรติยิ่งนัก วันหนึ่งเรื่องยศบอกความจริงว่าก้องเกียรติแอบมีใจให้เธอ ทำให้คำแก้วมีความสุขและความทุกข์ไปได้ในขณะเดียวกัน เพราะรู้ว่าความรักนี้เป็นความรักต้องห้าม

วันที่เจ็ดเดือนสิบสอง คืองานฉลองครบรอบวันเกิดของท่านเจ้าสัวอายุครบ 65 ปี บรรดาคุณนายต่าง ๆ ประชันการแต่งตัวกันอย่างเอิกเกริก มีเพียงคำแก้วเท่านั้นที่แต่งตัวแบบไทย ๆ สร้างความไม่พอใจให้แก่ท่านเจ้าสัวและคุณนายทุกคนเป็นอย่างยิ่ง ในงานเต็มไปด้วยเสียงอ่อนหวาน หัวเราะต่อกระซิกตลอดเวลา ระหว่างท่านเจ้าสัวและบรรดาคุณนายทั้งหลาย คำแก้วรู้สึกเบื่อหน่ายกับภาพมายาจอมปลอมเหล่านี้เต็มที คำแก้วคิดจะหลบหน้าผู้คนเพื่อไปพักผ่อน แต่เกิดเหตุการณ์ เมื่อคุณชายเล็กหรือคุณเกียรติกรกับคุณหนูกรรมจารัตราสาวคนสุดท้าย ซึ่งเป็นลูกชายของโรส และลูกสาวของเขนหลิง วิ่งไล่จับจนชนแจกันใบงามหล่นลงมาแตกแตก สองพี่น้องทะเลาะกัน เม่งฮวย ถลันมาตบหน้าลูกเลี้ยงทั้งสองพร้อมทั้งคู่ตัวอย่างหยาบคาย มารดาของเด็กทั้งสองเข้ามาห้ามทัพและบรรดาคุณนายทั้งสามเริ่มด่าทอ ทะเลาะกันอย่างรุนแรง คำแก้วเริ่มรู้สึกรำคาญ และเบื่อหน่าย เธอจึงพูดเปรย ๆ ขึ้นมาว่ามันไม่น่าเป็นเรื่องลูกกลมใหญ่โตขนาดนั้น ก็แค่แจกันใบเดียว คุณนายทั้งสามหันกลับมาดูเธอทันทีว่า เพราะความเป็นตัวชวยของเธอทำให้เรื่องร้าย ๆ ต้องเกิดขึ้นในบ้านอยู่เสมอ คำแก้วออกจากในงาน เธอพยายามสะกดความระทมขมขื่น เธอทรุดตัวลงนั่งริมสวนแห่งนั้นและร้องไห้อย่างหนัก เมื่อไม่สามารถอดทนต่อเรื่องราวที่เกิดขึ้นอีกต่อไปแล้ว

เธอหลบผู้คนไปนอนพักผ่อนตอนบ่าย เธอฝันเห็นหญิงสาวมากมายที่ตะเกียกตะกาย ร้องขอชีวิตอย่างน่าเวทนา คำแก้วสะดุ้งตื่นด้วยความรู้สึกหวาดกลัว แต่แล้วเธอก็ตัดสินใจลุกขึ้นสู้อีกครั้งด้วยการแต่งตัวลงไปร่วมงานในตอนค่ำ คำแก้วพยายามเอาอกเอาใจท่านเจ้าสัวด้วยการกอดจูบท่านต่อหน้าสาธารณชน ท่านเจ้าสัวโกรธมากที่เธอบังอาจทำเช่นนั้นต่อหน้าธารกำนัล เขาลุกขึ้นผลักเธอออกด้วยความรังเกียจและขยะแขยง

หลังจากเหตุการณ์ในคำคืนวันนั้น ท่านเจ้าสาวก็แทบจะไม่จะต้องตัวเธออีกเลย คำแก้วรู้สึกไม่ดีเมื่อคิดว่าตนเองต้องถูกปลดเกษียณด้วยวัยเพียง 20 ปีเท่านั้น เธอจึงพยายามหาวิถีทางเพื่อความอยู่รอดด้วยการมีทายาทสืบสกุล นั่นคือทางออกที่ดีที่สุดและเป็นวิธีการเดียวกับที่บรรดาคุณนายทั้งหลายใช้มาแล้วอย่างได้ผล คำแก้วจึงใช้มารยาต่าง ๆ นานับประการทำให้ท่านเจ้าสาวกลับมาร่วมหลับนอนกับเธออีกครั้ง คำแก้วรู้สึกผิดหวัง เธอจึงตัดสินใจทำแผนหลอกลวงตบตาทุกคนว่าเธอกำลังตั้งครรภ์ ซึ่งข่าวนี้สร้างความยินดีให้แก่ท่านเจ้าสาวเป็นอย่างยิ่ง คำแก้วรู้สึกอึดอัดใจเป็นอย่างยิ่ง ในที่สุดเธอคือผู้ชนะอย่างแท้จริง แต่กิมลิ่งเด็กรับใช้เห็นผ้าอนามัยซึ่งเปื้อนคราบโลหิตลอยอยู่ในชักโครก เธอจึงคิดจะใช้มันเป็นเครื่องทำลายคุณนายที่สี่คนที่เธอเกลียดแค้นเกลียด คำแก้วเข้ามาเห็นเหตุการณ์นั้น เธอบังคับให้เด็กรับใช้กินผ้าอนามัยผืนนั้นเข้าไป จึงเป็นที่โจษขานว่า คุณนาย ที่สี่แม่อายุยังน้อย หากแต่จิตใจเหี้ยมโหดอำมหิตผิดมนุษย์ยิ่งนัก

เหตุการณ์ในวันนั้นสร้างความหวาดกลัวให้แก่กิมลิ่ง เธอจับใจอยู่หลายวันจนเสียชีวิตในที่สุด คำแก้วรู้สึกสับสนและหวาดกลัวในสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่หลายวัน เธอเริ่มสนิทกับโรสและไว้วางใจให้เป็นเพื่อนคุยและที่ปรึกษาที่ดีเสมอ แต่โรสก็ไม่ค่อยจะอยู่ติดบ้านนัก เธอเป็นคุณนายเพียงคนเดียวที่ชอบออกจากบ้านไปคู่วิว เล่นไพ่ตามที่ต่าง ๆ และยังแอบคบชู้ผู้ชายกับนายแพทย์ทรงชัย หรือ นายชุ่นไฉ่ เจ้าของร้านขายยาจีนรูปหล่อ ทั้งสองวางอนาคตด้วยกันว่าจะเป็นผู้พาโรสหนีจากคฤหาสน์ตึกแดง โรสชวนคำแก้วออกไปเที่ยวเล่นข้างนอกเป็นเพื่อนบ้างในบางครั้ง ทำให้คำแก้วได้ล่วงรู้ความจริง คำแก้วพยายามเตือนโรสว่ามันเป็นความสัมพันธ์ที่ต้องห้ามทำให้โรสโมโหมาก เธอคำทอคำแก้วอย่างรุนแรง และไม่ให้มายุ่งกับเรื่องส่วนตัวของเธออีก

คำแก้วรู้สึกอ้างว้างเปล่าว่าเหวโรสเพื่อนเพียงคนเดียวไม่มีเวลาวางจะพบปะพูดคุยกัน เธอเริ่มหันมาสูบบุหรี่ ดื่มเหล้าเมามาทุกคำคืน วันหนึ่งเธอต้องแปลกใจมากที่พบว่า ผู้ที่เปิดประตูห้องเข้ามาหาเธอนั้นคือคุณชายใหญ่หรือคุณก้องเกียรติเข้ามาเพื่อที่ดูแลคำแก้วด้วยความห่วงใย และสารภาพความรู้สึกที่มีต่อเธออีกด้วย คำแก้วร้องไห้ด้วยความเจ็บปวดครวคร้าวและเริ่มดื่มเหล้าเมามาอีกครั้ง คำแก้วหลับและฝันเรื่องราวที่น่ากลัว เธอสับสนหวาดกลัวและมึนงงกับเรื่องราวต่าง ๆ จนไม่สามารถปะติดปะต่อเรื่องราวใด ๆ ได้อีกต่อไป

ยามบ่ายเธอตื่นขึ้นมาได้ยินเสียงคำทออย่างรุนแรง รักต้องห้ามของโรสพบจุดจบวันนี้เอง เมื่อเย็นหลังได้ให้คน ไปลากตัวโรสกลับมาจากรังรักของเธอและนายแพทย์ทรงชัย โรสร้องไห้แทบขาดใจพร้อมทั้งคำทอและขู่อาฆาตเย็นหลังอย่างรุนแรง แววดาของเย็นหลังสะท้อนสะใจและสาสมแก่ใจที่วันนี้เธอสามารถจัดเป็นเสียนหนามได้ไป คำแก้วกลับไปอีกครั้งอย่างอ่อนเพลียสติสัมปชัญญะในการรับรู้เริ่มลดน้อยถอยลงทุกที

คำแก้ตัวขึ้นมาในเวลาที่ยังคืน เสียงเพลงอุปรากรจีนดังขึ้นอีกครั้ง เสียงแหลมสูงหวาน เสนาะบ่งบอกถึงความโศกเศร้าล้ำลึก สุดแสนอาลัยความรัก ความหวังซึ่งสูญสลายอย่างไม่มีวัน กลับคืน เธอแหวกม่านหน้าต่าง และเห็นโรสกำลังร่ำร้ออยู่อย่างงดงามเป็นภาพครั้งสุดท้าย ก่อนที่จะถูกชายร่างกำยำหามเธอไปและเหวี่ยงลงสู่บ่อนรก ภาพที่เห็นทำให้คำแก้ตัวหดถ่วงจนไม่กล้าแม้แต่จะกริดร้อง เธอวิ่งไปยังห้องพักส่วนตัวของบุตรชายคนโตของสามีทันที ความรู้สึก ผิดชอบ ชั่วฉิบลาสนาคาร ไปจนหมดสิ้น เธอสูญสิ้นแล้วทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่หลงเหลือแม้แต่ ความอดทน ซึ่งบอบบางดุจใยแมงมุม คำแก้ตัวไม่อาจดำรงชีวิตอยู่ได้อีกต่อไปในอาณาจักรจีนที่ ยิ่งใหญ่ซึ่งเต็มไปด้วยอำนาจมืด บัดนี้เธอรู้แจ้งแล้วว่าความตายลึกลับของหญิงสาวในอดีตเกิดขึ้น ได้อย่างไร สิ่งเดียวที่เหลืออยู่คือการตายเอาดาบหน้า

เมื่อผลึกบานประตูห้องเข้าไป ภาพที่เห็นทำให้หัวใจเธอเย็นเยียบเหน็บหนาวยิ่งกว่าสิ่งใด ภาพชายสองคนเปล้าเปลือยและกอดกระหวัดกันบนเตียงนั้นชัดเจนแจ่มแจ้ง ชายหนึ่งนั่นคือ คนที่เธอสุดรักสุดบูชาตลอดมา ส่วนอีกชายหนึ่งนั่นคือครูสอนดนตรีสหายสนิทของเขานั่นเอง เธอปิดประตูลงอย่างเงียบเชียบ ใจแหลกสลายอย่างไม่มีชิ้นดี

เสียงกริดร้องอย่างรุนแรงเมื่อสติสัมปชัญญะซึ่งเปรียบเสมือนฟางเส้นสุดท้ายขาดลง เชนงสี่อเกียงต้องรีบเปิดประตูเข้าไป ภาพที่เห็นคือคุณนายวัยเยาว์ของเขากำลังดึงทิ้งผมตนเองอยู่ อย่างรุนแรง ปากก็บ่นพึมพำเพียงคำว่าฆาตกร เขาเข้าไปปลอบประโลม พยายามเรียกความทรงจำ เธอให้กลับคืนมา แต่...ทุกอย่างไม่กลับคืนมาดังเดิมอีกต่อไปแล้ว

หลายเดือนผ่านไป เชนงสี่อเกียงกลับจากสหรัฐอเมริกาพร้อมคุณนายหม่อมคนใหม่ อำนาจ เงินบันดาลให้เขากลับมาหนุ่มแน่นได้อย่างไม่น่าเชื่ออีกครั้ง ด้วยฝีมือแพทย์ศัลยกรรมมือหนึ่งแห่ง สหรัฐอเมริกา บ่อยครั้งที่คุณนายหม่อมของท่านเซงจะเห็นผู้หญิงรูปร่างบอบบาง สวมชุดสีขาว บริสุทธิ์ราวชุดวิวาห์ วนเวียนแหวกกอไม้ดอกกอแล้วกอเล่า หล่อนมักพึมพำกับตัวเอง “มงกุฎ ดอกส้มของฉันหายไปไหน...ช่วยหามงกุฎดอกส้มให้ฉันที...” และไม่มีใครช่วยหล่อนเสาะแสวงหาสิ่งที่ไฝฝนมาตลอดชีวิต

(“มงกุฎดอกส้ม” ม.ป.ป : ออนไลน์)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	Mr. Ma Qiang
วัน เดือน ปีเกิด	3 สิงหาคม 2529
ที่อยู่	6/8 หมู่ 5 ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2551	เข้าศึกษาต่อปริญญาตรีการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ประเทศไทย
พ.ศ. 2553	เข้าศึกษาต่อปริญญาโทหลักสูตรการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ประเทศไทย
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2553 – ปัจจุบัน	ครูสอนภาษาจีนของโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ประเทศไทย